

ταίρι

ταίρι, το, ουσ. [<μσν. ταίριν <σπάνιο έταίριον, υποκορ. του αρχ. έταῖρος], το ταίρι. **1.** ο σύντροφος στη ζωή, ο σύζυγος, η σύζυγος: «από δω να σου γνωρίσω το ταίρι μου». **2.** ο ερωμένος, η ερωμένη: «δε θα 'ρθω στο χορό, γιατί λείπει το ταίρι μου». (Λαϊκό τραγούδι: *τάχα θα ζήσω να τα ιδώ του τόπου μου τα μέρη, τις όμορφες της γειτονιάς και το δικό μου ταίρι;*)·

- *βρίσκω ταίρι ή βρίσκω το ταίρι μου*, (και για τα δυο φύλα) βρίσκω τον άνθρωπο που μου ταιριάζει για τη δημιουργία ερωτικού δεσμού, ιδίως οικογένειας: «είναι καιρός να βρεις ταίρι κι εσύ για να παντρευτείς || αν δε βρω το ταίρι μου, καλύτερα να μείνω γεροντοπαλίκαρα παρά να παντρευτώ». (Λαϊκό τραγούδι: **βρήκα το ταίρι μου**, **βρήκα τ' αστέρι μου**, **βρήκα αυτόν που αγαπώ**)·

- *δεν έχει ταίρι ή δεν έχει το ταίρι του*, είναι ασυναγώνιστος είτε για καλό είτε για κακό, δεν έχει τον όμοιό του: «είναι τόσο καλός μηχανικός, που δεν έχει ταίρι || είναι τόσο απατεώνας, που δεν έχει το ταίρι του». (Λαϊκό τραγούδι: *Μάρκος τσακπίνης, σεβνταλής, ντερβίσης, ντερμπεντέρης, που στον κόσμο, στο ντουινιά άλλον δεν έχει ταίρι*)·

- *έγιναν ταίρι*, συνδέθηκαν ερωτικά, έγιναν ζευγάρι ή και παντρεύτηκαν: «απ' τη μέρα που γνωρίστηκαν, έγιναν ταίρι». (Λαϊκό τραγούδι: *αχ, αν δε μου δώσει η μάνα σου σπίτι στο Περιστέρι, αχ, και μαγαζί στον Κολωνό, δε θα γινούμε ταίρι*)·

- *κάνω ταίρι*, (και για τα δυο φύλα) δημιουργώ ερωτικό δεσμό ή παντρεύομαι: «απ' τη μέρα που τη γνώρισα, θέλω να την κάνω ταίρι μου». (Λαϊκό τραγούδι: *στα δυο γλυκά ματάκια σου ορκίζομαι επάνω, αν δε σε κάνω ταίρι μου, Σμυρνιά μου, θα πεθάνω*)·

- *ταίρι ταίρι, μαζί*, συντροφιά, συντροφικά: «απ' τη μέρα που γνωρίστηκαν, προχωρούν ταίρι ταίρι στη ζωή».